

வள்ளுவர் அறிவியல் மற்றும் மேலாண்மைக் கல்லூரி,
கரூர்.

கி.நவீன்குமார்,
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை.

தமிழ் மொழி வரலாறு வினா-விடைகள்

➤ திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற நூலை
எழுதியவர் யார்?
கால்டுவெல்

➤ உருபனியல் என்றால் என்ன?

உருபனிகளின் கட்டமைப்பிலும் மாற்றங்கள்
உள்ளன. பழைய வடிவங்களுக்குப் பதிலாகவோ அல்லது
கூடுதலாகவோ புதிய உருபனிகள் தோன்றுதலும் அல்லது
உருபுகளே அடுக்கி வழங்கும் முறைமையில் மாற்றங்களும்
இவ்வகையில் அடங்கும்.

➤ இலத்தீன் மொழியில் தமிழ் இலக்கணம் எழுதியவர் யார்?
1860 ஆம் ஆண்டில் கோஸ்டா பால்த்சரா
என்பார் எழுதினார்.

➤ வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்கு உதவும் அடிப்படைச் சான்றுகள்
யாவை?

இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள்,
உரையாசிரியர்களின் நூல்கள், வெளிநாட்டவர் எழுதிய
இலக்கணங்கள், அகராதிகள், கல்வெட்டுகள், பிறமொழிக்
கல்வெட்டுக்கள், ஆவணங்கள், ஒப்பியல் முறை போன்றவை
ஆகும்.

➤ திராவிட மொழிகள் குறித்து எழுதுக?

இன்றைக்கு இருபத்து மூன்றனுக்கும் மேற்பட்ட திராவிட மொழிகள் நடைமுறையில் உள்ளன.

இம்மொழிகள்,

➤ தென்திராவிட மொழி

➤ நடுதிராவிட மொழி

➤ வடதிராவிட மொழி

என்று பிரிக்கப்படுகின்றன.

➤ இந்திய மொழிக் குடும்பங்கள் என்றால் என்ன?

இந்திய மொழிக் குடும்பங்கள் நான்கு வகைப்படும். அவை,

➤ இந்தோ-ஆசிய மொழிகள்

➤ திராவிட மொழிகள்

➤ ஆஸ்திரோ- ஆசிய மொழிகள்

➤ சீன- திபெத்திய மொழிகள்

➤ தென் திராவிட மொழிகளின் சிறப்பியல்புகள் யாவை?

அ.:நினை ஒன்றன்பாலிலிருந்து வேறுபட்ட தனி உயர்திணைப் பெண்பால் ஒருமை விசுவயைப் பெற்றிருப்பது தென்திராவிட மொழிகளின் சிறப்பியல்புகள் ஆகும்.

தமிழ்,மலையாளம்,கன்னடம்,துளு,குடகு,தோடா போன்றவை தென்திராவிட மொழிகள் ஆகும்.

➤ குகைக் கல்வெட்டுக்களில் மிகவும் பழமையானது எவை?

கி.பி 3ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களே பழமையானவை ஆகும்.

➤ பல்லவர் காலத்தில் இருந்த உயிர்கள் யாவை?

சங்க காலத்தைப் போலப் பல்லவர் காலத்திலும் இ எ உ ஒ அ ஆகிய ஐந்து உயிர்களும் அவற்றின் நீட்சிகளும் ஒலியன்களாக இருந்தன.

➤ மூக்கொலிகள் என்றால் என்ன?

இலக்கிய மொழியை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால் மொழியில் வரும் நா வளை அல்லது நுனியண்ணை மூக்கொலிகள் தொல்காப்பியருக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் தமக்கு இணையான மருங்கொலியாக மாறுகின்றன. சுங்க காலத்தில் “வேண்” என்பது “வேள்” என்றாகிறது. இந்த மாற்றம் குகைக் கல்வெட்டுக்கால மொழியில் ஏற்படவில்லை.

➤ உயிரொலி மாற்றங்களின் சிறப்பியல்புகள் யாவை?

உயிரொலிகளின் அளவு, தன்மை ஆகியவற்றின் மாற்றமே இக்காலத்திற்குரிய சிறப்புக்கூறு ஆகும். இம்மாற்றம் முன்னரேயே தொடங்கிவிட்டது.

➤ உரசொலிகள் என்றால் என்ன?

தொல்காப்பியர் பன்னிரு உயிர்களேப் பற்றி பேசுகிறார். எல்லா உரசொலிகளின் பிறப்புப் பற்றி பேசுகையில் “மிடற்றுவளி” என்று கூறுகிறார்.

➤ மெய்யொலிகளின் ஒலிப்பு யாவை?

கடை, இடை, நுனி என மூன்று பகுதிகளாக நாக்கு பிரித்துக் கொள்ளப்படுகிறது. வல்லண்ணத்தையும், மெல்லண்ணத்தையும் உள்ளடக்கிய அண்ணத்தை இங்ஙணம் தொல்காப்பியர் பகுக்கிறாரா என்ற வினா இங்கு எழுகிறது.

➤ குகைக் கல்வெட்டுகளில் உள்ள வாக்கியங்கள் யாவை?

குகைக் கல்வெட்டுகளில் உள்ள வாக்கியங்கள் கருத்து, கருத்து விளக்கம் என்ற அமைப்பில் உள்ள பெயர்த் தன்மை கொண்ட வாக்கியங்களாகும். வழக்கமாக எழுவாய் அக்குகையை வழங்கியவர் யார் அல்லது அதை வெட்டியவர் யார் என்பதைக் குறிப்பிடும்.

➤ மொழியை ஆராயும் அடிப்படைச் சான்றுகள் குறித்துக் கட்டுரைக்க.

- ❖ இலக்கியங்கள்,
- ❖ இலக்கணங்கள்,
- ❖ உரையாசிரியர்களின் நூல்கள்,
- ❖ வெளிநாட்டவர் எழுதிய இலக்கணங்கள்,
- ❖ அகராதிகள்,
- ❖ கல்வெட்டுகள்,
- ❖ பிறமொழிக் கல்வெட்டுக்கள்,
- ❖ ஆவணங்கள்,
- ❖ ஒப்பியல் முறை

3.0 அடிப்படைச் சான்றுகள் (Sources)

3.1 இலக்கியம்

தமிழ் மொழியின் வரலாற்றுக்கான அடிப்படைச் சான்றுகளுக்கு இலக்கியங்களையே முதன்மையாகக் கொள்ள வேண்டிய திருக்கிறது. இலக்கியம் என்று குறிப்பிடுகின்ற பொழுது இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த நூல்கள் என்ற வரையறைக்கு உட்படுத்தாது எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிய உரைநடை அல்லது செய்யுள் வடிவில் உள்ள எல்லாத் தமிழ் நூல்களையும் குறிப்பதாகக் கொள்ள வேண்டும். இங்கு இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் தள்ளப் பெற்ற இலக்கியமல்லாத நூல்களே ஒருவேளை நமக்குப் பெரும்பயன் தருவனவாக இருக்கலாம். நூல்களையும் இருவகைகளாகப் பிரித்தல் வேண்டும். 1. இலக்கிய மொழி நடையில் (literary language) அமைந்தவை. 2. பேச்சு மொழி நடையில் (Colloquial language) அமைந்தவை. மிகுந்த தொல்லைகளோடன்றி இலக்கிய மொழியில் பேச்சு மொழி வழக்குகளைக் கண்டறிதல் கடினமே. கலம்பகங்களிலும் சைவ, வைணவக் குரவர்கள் பாடிய பாடல்களிலும் நாட்டுப் பாடல்களிலும் தற்காலப் பாடல்களிலும் பேச்சு வழக்கிலுள்ள சில தொடர்கள் மீட்டும் மீட்டும் வருதலைக் காணலாம். “பழமொழி” போன்ற சில இலக்கிய நூல்களில் குறித்துப் பாதுகாக்கப் பெற்று வரும் பழமொழிகள் பேச்சு வழக்கு இலக்கியத் திறனைச் சார்ந்தன ஆயினும் இலக்கிய மொழி நடையிலேயே காணப்பெறுகின்றன. பதினேழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திற்குப் பின்னரே பாமர மனிதனின் தேவைகளை நிறைவு செய்கின்ற இலக்கியங்கள் தோன்றி வளர்வதனைக் காண்கிறோம். இவ்வகையில் கள்வனின் பாட்டாகிய நொண்டிச்சிந்து, குடியானவரின் நாடகமாகிய பள்ளு, கட்டபொம்மன் கும்மி, ராமப்பையன் அம்மாளை, காண்கிப் சண்டை போன்ற பழையனவும் புதியனவுமாகிய கதைகள், நிகழ்ச்சிகள் ஆகியனவற்றை எளிய நடையில் விளக்கும் பல அம்மாளைகள் ஆகியனவற்றைச் சுட்டலாம். பத்தொன்பது, இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் படித்தறியாத பாமரமக்களின் பேச்சுவழக்குக்கள் கொண்ட நாடகங்கள், புதினங்கள் ஆகியவற்றைக் காண்கிறோம். இவை பேச்சு வழக்கினை ஆராய்வதற்கு இன்றியமையாதன.

3.2 தமிழ்ச் சான்றோர் இயற்றிய இலக்கண நூல்கள்

அடுத்து நமக்குக்கிடைக்கும் அகச்சான்றுகளாவன இலக்கணங்களும் அவற்றின் உரைகளுமே. மொழியின் அமைப்பினை விளக்க எழுந்த சிறந்த முயற்சிகள் இவை. நல்ல காலமாக இந்நூல்களில் தமிழ் ஒலிகள் பற்றிய ஒலிப்பு முறையிளக்கங்கள் உள்ளன. இது போலப் புணர்ச்சி மாற்றங்களும் விரிவாக விளக்கப்பெற்றுள்ளன. மொழியினது உருபனியல் பற்றி விளக்கும் பகுதியும் இங்கு உண்டு.

3.3 உரையாசிரியர்கள்

உரையாசிரியர்கள் மூலநூல் முழுவதற்குமே விளக்கம் கூறப் பெரிதும் முற்பட்டிருக்கிறார்கள். தம் காலத்திய வழக்காறுகளுக்கெல்லாம் தொல்காப்பியத்தைத் தக்க முறையில் விளக்குவதன் மூலம் அந்நூலிலேயே விதிகளைக் காண முற்படுவதை இங்குச் சான்றாகச் சுட்டலாம்.³

பல்வேறு காலங்களில் எழுதப்பட்ட இவ்வரை வேறுபாடுகள், பழைய நூல்களில் குறிப்பிட்டுக் கூறப்படும் வழக்காறுகளிலிருந்து மாறுபட்டனவும், புதிதாய் நிலைபெற்றனவுமான தம் காலத்திய வழக்காறுகளைப் பற்றிய பொதுவான செய்திகளை அறிய உதவுகின்றன. இம்முறையில் இவ்வரைகளுக்கு இடையிலுள்ள வேறுபாடுகளெல்லாம் கால வேறுபாட்டின் காரணமாக மாறிய வழக்காறுகளின் அடிப்படையில் அமைகின்றன. நிலைபெற்ற வழக்காறுகளிலிருந்து தம் காலகட்டத்தை ஒட்டி மொழியமைப்பில் ஏற்பட்ட சில மாறுதல்களை இந்த உரையாசிரியர்கள் உணர்ந்தே உள்ளனர். எனவே மொழியானது மாறுதலுக்கு உள்ளாகிறது என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்தே இருந்தனர் எனக் கருதலாம். உரையாசிரியர்களின் அடிப்படை ஆதார நூலான தொல்காப்பியமே “கடிசொல் இல்லை காலத்துப் படினே” எனக் கூறுகிறது.⁴ எனவே மொழியில் நிகழும் மாறுதல்களுக்கு அவை இலக்கிய வழக்கினைக் குறிப்பனவாயிருப்பினும், சான்றுகள் இவ்வரை நூல்களில் உள்ளன எனலாம். எனவே மொழி வரலாற்றின் பல்வேறு காலகட்டங்களின் அடிப்படையில் பல்வேறு மொழி வழக்காறுகளை வேறு பிரித்து அறிந்து கொள்வதற்கு இவ்வரை நூல்களையும் அவ்வரை விளக்கத்திற்கு அடிப்படையான இலக்கியங்களையும் கவனமாக ஆராய்ந்து ஒப்பிட்டுக் காணல் வேண்டும்.

3.4 வெளிநாட்டவர் எழுதிய இலக்கணங்கள்

தமிழ்ச் சான்றோர் எழுதிய இலக்கண நூல்களைத் தவிர வெளிநாட்டவர், குறிப்பாக மதபோதகர்கள், வெளிநாட்டவர் தமிழைக் கற்கும் வகையில் எழுதிய இலக்கண நூல்களும் உள்ளன. மேற்கத்திய நாடுகளோடு கொண்ட தொடர்புகளின் முக்கியமான

வினைவுகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். போர்ச்சுகீசிய மொழியில் தமிழ் இலக்கணநூல் ஒன்று இருந்ததாம். ஆனால் அது நமக்கு இன்று கிடைக்கவில்லை. டச்சுக்காரரான பால்தே (Baldaeus) என்பார் எழுதிய இந்தியாபற்றிய நூலில் தமிழ்மொழி பற்றிய ஒரு பிரிவு உள்ளது. தமிழ் மொழியின் உச்சரிப்புக்கள், அதன் பெயர்ச் சொற்களின் வேற்றுமைப் பாகுபாடுகள், வினைச்சொற்களின் வினை விகற்ப வாய்பாடுகள் முதலியவற்றோடு இயேசு பெருமான் மீதான 'கர்த்தர் கற்பித்த செபத்தின்' (Lord's Prayer) தமிழாக்கம் ஒன்றினையும் இதில் இணைத்துள்ளார்.⁵ தமிழ்ச்சொற்கள் இந்நூலில் டச்சு நெடுங்கணக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளன. தக்காணக் கல்லூரி ஆண்டு இதழில் இந்நூல் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.⁶ 1680 ஆம் ஆண்டில் கோஸ்டா பால்த்சரா (Costa Balthsara)⁷ என்பார் தமிழ் இலக்கணம் ஒன்றை இலத்தீன் மொழியில் எழுதினார். புருளே (Bruno) என்பார் 1685 ஆம் ஆண்டில் ஒரு தமிழ் இலக்கணநூல் எழுதியதாக அறிகிறோம்.⁸

3.5 அகராதிகள்

தமிழ்மொழி வரலாற்றுக்கான அடிப்படைச்சான்றுகளில் ஒன்றாக அகராதிகளையும் குறிப்பிடலாம். நம்முடைய ஆராய்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில், செய்யுள் நடையில் எழுதப்பட்ட பண்டைக் காலத்திய நிகண்டுகள் என்பன பிற்காலத்தில் போர்ச்சுகீசியர், பிரெஞ்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் தயாரித்த அகராதிகளைப் போல அவ்வளவாக நமக்கு உதவமாட்டா. போர்ச்சுகீசிய மொழியிலும் தமிழிலும் பெஸ்கி எழுதியுள்ள

அகராதிகள் இவ்வகையில் அருஞ்சாதனைகளேயாகும். கிறித்துவ மதப்போதகர்கள் இதற்குப் பின்னர் பல அகராதிகளைத் தயாரித்துள்ளனர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டுள்ள தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம் (Tamil Lexicon) இலக்கியப் பேச்சு, கிளைமொழி வழக்குகளைத் தருகிறது. இது தனித்தன்மையும், மிகுந்த பயனுள்ளதுமாகும்.

பர்ரோ, எமனே ஆகியோர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளபடி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியமும் தமிழ்மொழியின் ஒட்டுமொத்தமான மொழிநூல் ஆவணமன்று.¹³ இந்நூல் எழுதப் படுகையில் பல தமிழ்நூல்களின் காலம் முடிவு செய்யப்படாமல் இருந்தமையால் இந்நூல் வரலாற்று நெறியில் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதையும் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

3.6 கல்வெட்டுக்கள்

தமிழ்மொழி வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்கு உதவும் அடுத்த தொரு அடிப்படைச் சான்று கல்வெட்டுக்களாகும். தமிழகத்தின் தென் மாவட்டங்களிலுள்ள குகைகளில் பிராமி வரிவடிவத்தில் எழுதப்பட்ட சிறிய கல்வெட்டுக்கள் பல காணப்படுகின்றன. இவை பிராமி வரிவடிவத்தின் தெற்கத்திய முறையில் எழுதப்பட்டவையாகும். கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் தொல் எழுத்தியல் (Paleography) ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் இவற்றின் காலத்தைக் கிறிஸ்துவுக்கு முந்திய மூன்றாம் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகள் என மதிப்பிடுகின்றனர். அடுத்த சில நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த மிகச்சில கல்வெட்டுக்கள் நீங்கலாக கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை கல்வெட்டுக்களின் வரலாற்றில் நீண்டதொரு இடைவெளி காணப்படுகிறது. கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து தற்காலம்வரை ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிற்கும் உரிய ஏராளமான கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை தவிர செப்பேடுகளும், அரசினர் மற்றும் தனியார் ஆவணங்களும் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. இவற்றிலெல்லாம், அவ்வக் காலத்தைச் சேர்ந்த பேச்சு மொழி வழக்குகள் மிகுந்துள்ளதைக் காணலாம்.

3.7 தீர்மானிக் கல்வெட்டுக்கள்

தமிழ்ச் சொற்களையும், தமிழர் பெயர்களையும், தமிழக இடப்பெயர்களையும் கொண்டுள்ள, இலங்கைச் சிங்களமொழிக் கல்வெட்டுக்களைப் போன்ற தீர்மானிக் கல்வெட்டுக்கள் தமிழ் மொழி வரலாற்றுக்கு அடிப்படைச் சான்றுகளாகப் பயன்படக் கூடியனவாகும்.

அரிக்கமேடு அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள மட்பாண்டங்கள் சிலவற்றில் தென்மாவட்டங்களில் உள்ளது போன்ற பிராமி எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. பண்டைய நாணயங்களில் காணப்படும் எழுத்துக்களையும் இவற்றோடு சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

3.8 ஆவணங்களை ஆராயும் முறை

இந்த ஆவணங்களை நமது ஆராய்ச்சி நோக்கங்களுக்கு உரிய அடிப்படைச் சான்றுகளாகப் பயன்படுத்தும் பொழுது ஏற்படும் பலசிக்கல்களை இங்கு ஆராயவேண்டும்.¹⁴ உயர் தனிச் செம்மொழிகளையும், இதர தீர்மானிகளையும் பொறுத்தவரையில் அறிவியல் முறையிலான 'பதிப்புமுறைத் திறனாய்வு' (textual criticism) மிகச் சிறந்து வளர்ந்துள்ளது. இதனைத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் பலர் இன்னும் அறியாதிருப்பதும் இடர்ப்பாடு தருவதேயாகும்,

மேலும் தொல் எழுத்து ஆராய்ச்சியாளரும், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளரும் வரிவடிவங்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து, இதுவரை அறியப்படாத பண்டைய வரிவடிவங்கள் பலவற்றின் தன்மையைக் கண்டுபிடித்து உள்ளனர். இருப்பினும் சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தின் வரி வடிவம்பற்றிய உண்மைத்தன்மையைக் கண்டுபிடிப்பதில் அவர்கள் இதுவரை வெற்றி பெறவில்லை. ஓர் ஆவணம் முழுமையாக அல்லது பகுதியாக அல்லது சில தொடர்கள் மட்டுமாவது இருமொழிகளின் வரிவடிவங்களிலும் எழுதப்பட்டிருக்குமாயின் அது ஆராய்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவக் கூடியதாகும்.

3. 11 ஒப்பியல் முறை

இறுதியாகத் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தை ஆராய மொழி இயலார் பயன்படுத்தும் ஒப்பியல் முறையைக் குறிக்க வேண்டும். இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழி ஒப்பியல் ஆய்வு அடைந்துள்ள அளவு வளர்ச்சியையும் முதிர்ச்சியையும் திராவிட மொழி ஒப்பியல் ஆய்வு இன்னும் அடையவில்லை. இன்றுள்ள நிலையில் ரோமன்ஸ் மொழி¹⁷ (Romance Languages) ஒப்பியல் ஆய்வு அடைந்துள்ள வளர்ச்சி நிலையிலேயே திராவிட மொழி ஒப்பியல் ஆய்வும் உள்ளது. இதனால் திராவிட மொழிகளின் 'மூல-மொழியை' (Proto-language) இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி ஒப்பியல் ஆராய்ச்சியில் உள்ளதுபோல, மிகப் பழைய காலத்திற்குக் கொண்டு சென்று ஆராய முடியாது எனவே புதிய ஆராய்ச்சி முறைகள் வகுக்கப் பட்டுச் செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த எமனோ (M. B. Emeneau) இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த பர்ரோ

(T. Burrow) போன்ற மேலை நாட்டவர்கள் இந்த ஆய்வில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி உள்ளனர். அவர்களின் வழிகாட்டுதலுடன் தென்னக அறிஞர்கள் பலர் இத்துறையில் நற்பணி ஆற்றியுள்ளதையும் நினைவு கூர வேண்டும். திராவிட மொழிகளின் அடிச் சொல் அகராதி (Dravidian Etymological Dictionary) இதுவரை நிகழ்ந்த திராவிட மொழி ஆய்வுகளின் மொத்த விளைவென்றே சொல்ல வேண்டும். இவ் அரிய களஞ்சியத்தைப் பயன்படுத்தி தமிழ்ச்சொற்களை அவற்றிற்கு இனமாக உள்ள பிற திராவிட மொழிச் சொற்களோடு ஒப்பிட்டு ஆராய எனக்கு இங்கு போதிய வாய்ப்பில்லை. அத்தகைய ஆய்வு தமிழ் வடிவங்களின் வரலாற்றை விளக்கப் பெரிதும் உதவும் என்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

➤ திராவிட மொழி ஆராய்ச்சியின் இன்றைய நிலை குறித்து எழுதுக?

திராவிட மொழி ஆராய்ச்சி இன்றுள்ள நிலையில், ஆராய்ச்சி அறிஞர்களின் ஆய்வு முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஒரு முக்கியமான செய்தியை ஆராயவேண்டும். இந்தோஐரோப்பிய மொழி மூலத்தைச் சார்ந்தவையே என முடிவு கட்டமுடியாத சில சமஸ்கிருதச் சொற்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பல சொற்கள் திராவிட மொழி மூலத்தையும், சில சொற்கள் முண்டா மொழி மூலத்தையும் சார்ந்தவை என விளக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறும் விளக்கப்படமுடியாத சில சொற்கள் எஞ்சுகின்றன. அவை, இன்று ஊழக்கில் இல்லாத, அக்காலத்துப் பழங்குடியினர் பேசிய மொழிகளிலிருந்து வந்திருக்கலாம். மிகப் பழங்காலத்தில் சமஸ்கிருதமொழி இவ்வாறு கடன் வாங்கியுள்ளதென்றும் தென்னகத்துடன் தொடர்பு ஏற்பட்டவுடன் இக்கடன் வாங்கல் முற்றிலுமாக நின்றுவிட்டது என்றும் பர்ரோ வலியுறுத்துகிறார்.¹ வட இந்தியப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த திராவிட மொழிகளைப் பேசுவோரிடமிருந்து இச்சொற்கள் கடன் பெறப்பட்டன என்பதே இக்கூற்றின் பொருளாகும். எனவே இக்கடன் வாங்கல்கள் வட திராவிட மொழிகளை மீட்டுருவாக்கப் பயன்படும். தென் திராவிட மொழிகளைப் பொறுத்த வரையில் வடமொழியாளர்கள் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்வதைவிட, இவற்றில் மிக அதிகமான திராவிட வேர்ச் சொற்களைக் காணமுடியும். இந்தத் தென் திராவிட மொழி வேர்ச் சொற்களும், வடதிராவிட மொழி வேர்ச் சொற்களும் உறவுடையன என்பதைக் காட்டி விட்டால் தெற்கத்திய வடிவங்கள், அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழ் வடிவங்களே எல்லாச் சமயங்களிலும் மூலத்

திராவிட மொழியைக் குறிப்பனவாக நிற்கத் தேவையில்லை என்பது புலனாகும்.

பிரம்மகிரி அகழ்வராய்ச்சியில் வியப்புத் தரும் வகையில் கிட்டிய கண்டுபிடிப்புக்களின் விளைவாகத் திராவிட மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பிரச்சினைகள் மேலும் சிக்கலாகியுள்ளன. இரும்பைப் பயன்படுத்திய பெருங்கற்கால நாகரிகத்தினர் (Magalithic Culture) இங்கு வாழ்ந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. கற்களால் கட்டப்பட்ட துளையுடைய கல்லறைகளை அவர்கள் கட்டியிருந்தனர். கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் தென்னகத்திற்குப் புதிதாக அந்த நாகரிகத்தினர் வந்திருக்க வேண்டும் என அறிஞர்கள் கருதுவர். அவர்களே திராவிடர்கள் எனவும் கூறப்படுகிறது. எனினும் இக்கருத்து அனைவராலும் ஏற்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் திராவிடர்களே எனின், அவர்கள் தென்னகத்தில் நுழையத் தொடங்கிய காலத்தின் முன்னெல்லை என்ன? அவர்கள் வருவதற்கு முன்னர் இப்பகுதியில் இருந்த மக்கள் யார்? என்றெல்லாம் கேட்கப்படுகிறது. அசோகரின் கல்வெட்டுக்கள் சேர, சோழ பாண்டியர்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. மகாபாரத காலத்து அரசனான பாண்டுவின் பெயரிலிருந்து பாண்டியர் என்ற சொல் வந்திருப்பதாக வரலாறு விளக்கம் தருவதிலிருந்து, பாண்டியர் அசோகரது கல்வெட்டுக்கள் எழுந்த காலத்துக்கும் முன்னரே அறியப்பட்டிருந்தனர் என்பது புலன் ஆகும். மக்களையோ, அரசனையோ குறிப்பது என்ற முறையில் சோழர் என்ற சொல்லும் அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. வரலாறு காலம் கி. மு 4-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதே. வேதங்களிலும் வேதங்கட்குப் பிற்பட்ட காலத்து வடமொழி இலக்கியங்களிலும் காணப்படும் சில சொற்கள் திராவிடமொழிகளைச் சேர்ந்தவை எனின், தென்னகத்திற்குள், திராவிடர் வருகை நிகழ்ந்த காலமாகக் கி. மு. பத்தாம் நூற்றாண்டே எண்ணப்பட வேண்டும். புதிதாக வந்தவர்களே திராவிடர்கள் எனக் கொண்டாலும் கூட, அவர்கள் இப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களின் மொழியையே தாமும் மேற்கொண்டிருக்கக் கூடும்.

2 உட்பிரிவுகள்

மூலத் திராவிடமொழி மூன்று கிளைகளாகப் பிரிந்தது என்று கூறப்படும். பலுசிஸ்தானத்தில் பேசப்படும் பிராக்ரீய மொழி, வங்காளம், ஒரிசா முதலிய பகுதிகளில் பேசப்படும் மால்டோ,

குருக் முதலியன வட திராவிட மொழிகளாகும். இரண்டாம் கிளையாகிய மத்திய திராவிட மொழிகள், மத்தியப்பிரதேசம் ஆந்திரப்பிரதேசத்திற்குவடக்குப்பகுதி, ஆந்திரநாட்டிற்குள்ளாகவே சில சின்னஞ்சிறு பகுதிகள் முதலிய இடங்களில் பேசப்படுகின்றன. கன்னடம், தமிழ், மலையாளம், துளு, படகா, தோடா, கோட்டா, குடகு முதலியன மூன்றாம் கிளையாகிய தென் திராவிட மொழிகளாகும். தெலுங்கு மத்திய திராவிடப் பிரிவோடு நெருங்கிய உறவுடையது; எனினும் சில அம்சங்களில் இது தென் திராவிட மொழிகளின் சில சிறப்பு இயல்புகளையும் பெற்றுள்ளது.

3 தென் திராவிட மொழிகளின் சிறப்பியல்புகள்

அஃறிணை ஒன்றன்பாலிலிருந்து வேறுபட்ட தனி, உயர் திணைப் பெண்பால் ஒருமை விசுவயைப் பெற்றிருப்பது தென் திராவிட மொழிகளின் சிறப்பியல்பாகும். தென் திராவிட மொழிகள் நீங்கலாக ஏனையவற்றில் பெண்பால் ஒருமையும், அஃறிணை ஒன்றன்பாலும் வேறுபடுத்தப்படுவதில்லை. ஆனால் தென் திராவிட மொழிகளில் கூடப் பெண்பால் ஒருமை விசுவயை ஒன்றான 'இ' முன்னர் அஃறிணை ஒன்றன்பாலுக்கும் உரியதாக இருந்தது. பின்னர் உயர்திணை அஃறிணை இரண்டிற்கும் பொதுவானதாயிற்று. சான்று: கிழவி (உயர்திணைப் பெண்பால்), மண்வெட்டி (அஃறிணை), நாணிலி (பொது).

அ. மொழி முதல் இடையண்ண ஒலி இழப்பு

தென் திராவிட மொழிகளின் அடுத்த சிறப்பியல்பு மொழி முதல் இடையண்ண ஒலி இழக்கப்படுதலாகும். பொதுவாக, இடையண்ண வெடிப்பொலி மட்டுமே மொழி முதலில் இழப்புறுவதாகக் கருதப்படுகிறது. இடையண்ண வெடிப்பொலியோடு இடையண்ண மூக்கொலி அல்லது இடையண்ண யகர மெய் ஆகியனவும் இழப்புறுகின்றன என்பதையும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். மொழி முதல் நுனிநா பல் மூக்கொலியான நகரம் இழப்புறுவது, பிறழ் பிரிப்பால் (metanalysis) நிகழ்வது என்று விளக்கப்படுவதுண்டு. இந்நகரம் ஆரம்பத்தில் இடையண்ண மூக்கொலியான ஞகரமாக இருந்தது என நம்பக் காரணமுண்டு. எனவே மொழி முதல் நகரம் இழப்புறுவதும், "மொழி முதல் இடையண்ண ஒலி இழப்புறுதல்" என்பதைச் சார்ந்ததேயாகும். சான்றாக முன்னிலை ஒருமையான 'நீன்' என்பதில் உள்ள மொழி முதல் நகரமெய் 'ஞாய்' (உன்தாய்) என்பதில் 'ஞ'

என வருகிறது.² முன்னிலையில் ஆரம்பத்தில் மொழிக்கு முதலிலிருந்த ஞகரம் பின்னர் இழப்புற்றது எனக் கூறலாம். ஆனால் ஞ-|ந்-|ய்- பற்றிய இப்பகுதி இன்னும் நன்கு ஆராயப்பட வேண்டும். இடையண்ண யகர மெய் மொழி முதலில் இழப்புறுகிறது. சில சமயங்களில் அடுத்துள்ள உயிரை இடையண்ண ஒலியாக மாற்றிய பிறகு அது இழப்புறுகிறது. இடையண்ண ஒலிகள், மொழி முதலில் இழப்புறுதல் தெலுங்கிலும் காணப்படுகிறது. தென் திராவிட மொழிகளில் 'உப்பு' என வழங்கும் சொல் பிற திராவிட மொழிகளில் 'சுப்பு' என உள்ளது. 'ஈ' எனும் தென் திராவிட வேர் பிற திராவிட மொழிகளில் 'ஈ' என வழங்குகிறது. பர்ரோ நிறையச் சான்றுகளைத் தொகுத்துள்ளார்.³

ஆ. ஒலி இடம் பெயர்தலின் (Metathesis) இயல்புகள்

தெலுங்கிலும் பிற மத்திய திராவிட மொழிகளிலும் நிகழ்வது போன்ற முறையான 'இடம் பெயர்தல்' தென் திராவிட மொழிகளில் ஏற்படுவதில்லை. இல > லே (தெலுங்கு) என ஆனது ஒலி இடம் பெயர்தலாகும். முதற் சொல்லில் இருபுறமும் உள்ள உயிர்கள் சேர்ந்து 'ஏ' வந்தது. தமிழில் 'இரண்டு > ரெண்டு' என வழங்குகிறது. 'இர > ரெ' என மாறியது இடம் பெயர்தலாகும். ஆனால் இது தெலுங்குக் கிளை மொழி ஒன்றிலிருந்து கடன் பெறப்பட்டதே. (உயிரின் அளவு மாற்றம் பின்னர் விளக்கப்படும்.)

இ. கன்னடமும் பிற தென் திராவிட மொழிகளும்

கன்னடமொழிக் குழுவிற்கும் தமிழ் மொழிக் குழுவிற்கு மிடையே ஒரு வேற்றுமை உண்டு. இதில் கன்னடம் ஏனைய திராவிட மொழிகளை ஒத்துள்ளது. மொழி முதல் கடையண்ண ஒலிகள் தம்மை அடுத்து 'முன்னுயிர்களை'ப் (front vowels) பெற்றிருக்குமாயின் அவை இடையண்ண ஒலிகளாகத் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் மாறுகின்றன.

சான்று : கின்ன > சின்ன;

கெம் > செம்

௪. தமிழ் - மலையாளக் குழுவும் பிற தென் திராவிட மொழிகளும்

தமிழ்—மலையாளக் குழுவில் பிற திராவிட மொழிகளிடம் இல்லாத மற்ரொரு தனி இயல்பு உள்ளது. இது முதலசையில் குற்றயிரைப் பெற்றுள்ள வேர்ச்சொல் தொடர்பானது. முதலில் உள்ள குற்றயிர் அடுத்து வரும் குற்றயிருக்கு ஏற்ப மாறும் தன்மை உடையதாக உள்ளது. அடுத்து வரும் உயிர் 'மேல் உயிராயின்' (High vowel), அது பின்னயிராயினும் (Back vowel) முன்னயிராயினும் முதல் உயிரில் மாற்றம் ஏற்படுவதில்லை. அடுத்து வரும் அசை-அது ஆக்கநிலை விசுதியாக (Derivative suffix) இருக்கலாம். அகரத்தில் தொடங்கினால் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. அகரம் தொடர்ந்தால் வேரசையில் இ, உ, அ ஆகிய மூன்றில் ஒன்றே இருக்கும். தமிழிலும் மலையாளத்திலும் இங்ஙனம் ஏற்படுகிறது. கன்னடத்திலும் தெலுங்கிலும் இ, உ, அ வுக்குப் பதில் எ, ஓ, அ முதலியன

வருகின்றன. மூலத் திராவிட எகரமும் ஓகரமும் தமிழில் இகரமாகவும் உகரமாகவும் ஆயின என்றும் மூலத்திராவிட இகரமும் உகரமும், எகரமாகவும் ஓகரமாகவும் கன்னடத்திலும் தெலுங்கிலும் ஆயின என்றும் பொருள்படுகின்றது. மூலத்திராவிட இகரமும் எகரமும் மூலத் தென் திராவிடத்தில் எகரம் என ஒன்றாகிவிட்டன என்றும் மூலத்திராவிட உகரமும் ஓகரமும் மூலத் தென் திராவிடத்தில் ஓகரமென ஒன்றாகிவிட்டன என்றும் ப. கிருட்டிணமூர்த்தி என்பார் கூறுகிறார். தமிழிலும் மலையாளத்திலும் வேரொரு மாற்றமும் ஏற்பட்டுள்ளது என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.⁵ அடுத்து வரும் அசையில் அகரம் இருந்தால் முதலசையில் உள்ள மூலத்திராவிட எகரம் தமிழில் இகரமாகிறது. அதுபோல மூலத்திராவிட ஓகரம் அந்தச் சூழலில் உகரமாகிறது.

இக்காலத் தமிழில் முதலசையில் பழைய இகரமும் உகரமும் அகரத்தால் தொடரப்படும் பொழுது எகர ஓகரமாக மாறுகின்றன. மூலத் தென் திராவிட மொழியைப் பற்றி ஆராய்கையிலும் மூலத் தென் திராவிட மொழியிலிருந்து தமிழும் மலையாளமும் பழங்காலத்தில் பெற்ற வளர்ச்சிகளை ஆராய்கையிலும் இப் பிற்கால மாற்றத்தினைக் கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது. ஆனால் சில மாற்று வடிவங்கள் (Alternant forms) — அவைகள் மூலத்திராவிட வடிவங்களுடைய கிளைமொழிகளிலிருந்து வந்தனவாயிருக்கக் கூடும் — நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. சான்று: வெளிச்சம், விளக்கு, நெஞ்சு, நினை.